

SEZNAM AUTORŮ / LIST OF AUTHORS

Miroslava Burianová

Národní muzeum

Jindřiška Drozenová

Praha

Markéta Fabiánková

Vysoká škola chemicko-technologická v Praze

Eliška Gregorová

Římskokatolická farnost U Kostela Nanebevzetí
Panny Marie Příbram-Svatá Hora

Veronika Hrbáčková

Muzeum a galerie v Prostějově

Olga Méhešová

Muzeum regionu Valašsko

Petra Mertová

Moravské zemské muzeum

Šárka Rámišová

Národní muzeum

Martina Rejzlová

Muzeum krajky Vamberk

Kamila Valoušková

Muzeum regionu Valašsko

Blanka Veselá

Technické muzeum v Brně

OBSAH / CONTENT

Studie – recenzované texty / Studies

Historie a proměny strojní krajky od počátku do současnosti na příkladu vzorníků krajek ze sbírky Muzea města Letovice.	5
<i>Blanka Veselá</i>	
Móda v pohybu. Leotardky a unitardky ve sportovních sbírkách Národního muzea.	20
<i>Šárka Rámišová</i>	
Liturgické textilie pro Svatou Horu z dílny Tonči Janovské.	35
<i>Eliška Gregorová</i>	

Materiálové texty – recenzované texty / Materials

Soňa nejen „Červená“	54
<i>Miroslava Burianová</i>	

Materiálové texty – nerecenzované texty / Materials

Ohlédnutí za životním dílem Jana T. Strýčka.....	71
<i>Kamila Valoušková, Olga Méhešová</i>	
Marie Sedláčková-Serbousková, osobnost českého krajkářství	76
<i>Martina Rejzlová, Markéta Fabiánková</i>	

Zprávy a recenze / Reports and reviews

Publikace Tradiční úprava hlavy. Úvazy tištěných šátků na Hané	80
<i>Veronika Hrbáčková</i>	
Konference Textil v muzeu. Transparentní a elastický textil pohledem dějin módy, technologie a konzervátorské praxe.....	83
<i>Petra Mertová</i>	
Pracovní skupina textil a usně.....	87
<i>Jindřiška Droženová</i>	

HISTORIE A PROMĚNY STROJNÍ KRAJKY OD POČÁTKU DO SOUČASNOSTI NA PŘÍKLADU VZORNÍKŮ KRAJEK ZE SBÍRKY MUZEA MĚSTA LETOVICE

Blanka Veselá

Technické muzeum v Brně

Krajka vyráběná na strojích, byla velmi dlouho považována za pouhou imitaci krajky, nikoli za skutečnou krajkou¹, a to navzdory narůstajícím objemům výroby. I dnes stojí poněkud stranou zájmu odborné veřejnosti – strojní krajce zatím nebyla věnována taková pozornost, jakou by si zasloužila. V muzeích patří ruční krajka mezi ceněné exponáty, zatímco strojně vyráběná na své místo v expozicích dosud čeká. Výjimkou je Muzeum města Letovice, jehož sbírka obsahuje množství vzorníků, vzorků i oděvů vyrobených ze strojní krajky. Velké množství těchto předmětů muzeum vystavuje ve své stálé expozici Příběh letovické krajky, a strojní krajka je jeho hlavním zaměřením. Historie vývoje strojní krajky je specifickou a nesmírně zajímavou kapitolou textilního průmyslu, neméně zajímavý a důležitý je historický vývoj a proměny technologií, které jsou k výrobě strojní krajky potřeba.

Klíčová slova: strojní krajka, tyl, výšivka, záclona, vzorník, vzorek, bobinet

THE HISTORY AND THE CHANGES OF MACHINE LACE FROM THE BEGINNING UNTIL TODAY, WITH EXAMPLES OF LACE SAMPLES FROM THE COLLECTION OF LETOVICE TOWN MUSEUM

Lace made on machines was for a long time considered a mere imitation of lace, not real lace¹, despite the increasing volumes of production. Even today, it remains somewhat out of the public interest – machine lace has not yet received the attention it deserves. In museums, hand-made lace is among the most prized exhibits, while machine-made lace is still waiting for its place in exhibitions. One of the exceptions is the Letovice Town Museum, whose collection contains a number of sample books, samples and garments made of machine lace. The museum exhibits a large number of these items in its permanent exhibition The Story of Letovice Lace, and machine lace is its main focus. The history of the development of machine lace is a specific and extremely interesting chapter in the textile industry; no less interesting is the historical development and changes in the technologies needed to produce machine lace.

Keywords: machine lace, tulle, embroidery, net curtain, sample book, sample, bobinet machine

1 MERTOŮVÁ, Petra. *Paličková krajka jako společenský, sociální a ekonomický fenomén*. Brno: Masarykova Univerzita, Filozofická fakulta, Ústav evropské etnologie, 2007. S. 25. Teze disertační práce. Vedoucí práce doc. PhDr. Alena Krížová, PhD. Dále jako MERTOŮVÁ (2007).

MÓDA V POHYBU. LEOTARDKY A UNITARDKY VE SPORTOVNÍCH SBÍRKÁCH NÁRODNÍHO MUZEA

Šárka Rámišová

Národní muzeum

Historie sportovního odívání je neodmyslitelně spjatá s vývojem nových textilních materiálů, ale zároveň i s konstruováním a modelováním dokonalejších střihů, které by umožňovaly sportovcům požadovaný rozsah jejich pohybů. Pleteniny se začaly prosazovat v tělovýchovných a sportovních úborech od poloviny 19. století a nový typ gymnastického úboru tzv. leotardky a později i unitardky, těsně přiléhající k lidskému tělu, se začaly uplatňovat postupně i v další sportovních disciplínách. Jejich zavádění však bylo spjaté s novým přístupem k vlastní tělesnosti, především z pohledu dobové morálky.

Klíčová slova: Léotard, sport, pleteniny, gymnastika, plavání, nové technologie, móda

FASHION IN MOTION. LEOTARDS AND UNITARDS IN THE SPORTS COLLECTIONS OF THE NATIONAL MUSEUM

The history of sportswear is intrinsically linked to the development of new textile materials. At the same time, it is also linked to the construction and modelling of better cuts that would allow athletes the desired range of movement. Knitwear began to make its way into physical education and sportswear from the middle of the 19th century. New type of gymnastic costume, the so-called leotard and later the unitard, closely fitted to the human body, began to be gradually applied in various sports disciplines.

Their introduction, however, was linked to a new attitude towards one's own physicality, especially from the point of view of contemporary morality.

Keywords: Léotard, sports, knitwear, gymnastics, swimming, new technologies, fashion

Kontakt: Mgr. Šárka Rámišová, Ph.D.; Národní muzeum, Oddělení dějin tělesné výchovy a sportu, Vinohradská 1, 110 00 Praha 1, sarka.ramisova@nm.cz
ORCID: ID 0000-0003-3089-0924.

ÚVOD

Pod pojmem sportovní oděv si lze představit mnoho rozličných a specifických úborů, závislých na potřebách jednotlivých sportovních disciplín. Jejich vznik je spjat s moderním pojetím tělovýchovy a sportu v Evropě na přelomu 18. a 19. století. V našem prostředí můžeme vývoj, zprvu jen tělovýchovného oděvu, pozorovat teprve od poloviny 19. století, kdy se u nás zakládají první německé turnerské spolky a následně od šedesátých let 19. století také tělovýchovná organizace Sokol. Ta vznikla v období, kdy tehdejší společnost procházela pozvolnou proměnou veřejného smýšlení, nejen o vlastenectví. Zdravotní aspekty samotného pohybu měly vliv na vnímání vlastního těla, vedoucí k pozvolné reformě civilního oděvu. Nově vzniklý úbor pro tělovýchovu a sport byl v mnohém revoluční, a i z toho důvodu musel pokorovat nejedny

LITURGICKÉ TEXTILIE PRO SVATOU HORU Z DÍLNY TONČI JANOVSKÉ

Eliška Gregorová

Římskokatolická farnost U Kostela Nanebevzetí Panny Marie Příbram-Svatá Hora

Předkládaný text se zaměřuje na osobnost textilní výtvarnice Tonči Janovské a liturgické textilie, které darovala Svaté Hoře. Tato umělkyně vytvořila pro známé mariánské poutní místo nad Příbramí soubor liturgických textilií vyšitých variací tamburové výšivky point de Beauvais a ozdobených částečně benátskou a částečně paličkovanou krajkou. O tom, že měla toto poutní místo obzvláště v oblibě, svědčí i další aktivity této umělkyně. První část textu se zaměřuje na život a činnost Tonči Janovské, druhá pak podrobněji na textilie darované Svaté Hoře včetně stručné historie techniky point de Beauvais. Popisovaný soubor zahrnující plášť na sošku Panny Marie Svatohorské, roušku pod sošku, ornát a další liturgické textilie je dodnes uchováván ve svatohorských sbírkách.

Klíčová slova: liturgický textil, Svatá Hora, Tonča Janovská, krajka, tamburování, point de Beauvais, Krušnohoří

LITURGIC TEXTILES FOR SVATÁ HORA FROM THE WORKSHOP OF TONČA JANOVSKÁ

The following study focuses on the Czechoslovak textile artist Tonča Janovská and her works donated to the famous place of pilgrimage Svatá Hora (Holy Mountain). Tonča Janovská gave this place a set of precious liturgical textiles – cloak for the miraculous statuette of Virgin Mary and cloak for clergymen. The textiles are decorated by the special type of tambour embroidery called point de Beauvais and also Venetian and bobbin lace. Tonča Janovská clearly liked Svatá Hora as we can see from her other activities. The first part of this study concerns her life, work and other activities, the second part focuses on the liturgical textiles and other works mentioned above inspired by the Svatá Hora. It also focuses on the point de Beauvais technique. These liturgical textiles are still kept in the Svatá Hora Pilgrim Museum Collections.

Keywords: liturgical textiles, Svatá Hora, Tonča Janovská, lace, tambour embroidery, point de Beauvais, Ore Mountains

Eliška Gregorová, Svatohorské poutní muzeum, Svatá Hora 591, 261 01 Příbram II, museum@farnost-svatahora.cz.

SOŇA NEJEN „ČERVENÁ“

Miroslava Burianová

Národní muzeum

Soňa Červená, světoznámá operní pěvkyně, byla krásná, talentovaná a úspěšná žena, která se během dlouhých let v emigraci vypracovala v hvězdu první velikosti. Pocházela z mimořádné v několika generacích umělecky založené rodiny, která formovala nejen její poměr k hudbě, ale i k životnímu stylu a módě. Kultivovaná osobnost pěvkyně se tak projevila i v jejím vztahu k divadelním kostýmům a společenským oděvům. Příbuzenský vztah s Liběnou Rochovou, touha po kvalitě a noblesa této dámy ji dovedly po návratu do Čech mezi zákaznice této designérky. V dochovaných modelech, kterým se věnuje předložený text, se odráží její osobitý styl, často spojený s „rolí“, pro kterou oděv vznikl, ale i zralý věk, který mnohdy vedl k volbě komfortních materiálů, například hedvábných a vlněných úpletů.

Klíčová slova: Soňa Červená, opera, kostým, móda, styl, materiály, žerzej

SOŇA NEJEN „ČERVENÁ“

Soňa Červená was a beautiful, talented, and successful woman who, during her long years in exile, rose to become a star of the first magnitude. She came from an extraordinary family with artistic roots spanning several generations. This back-

ground shaped not only her relationship with music but also her lifestyle and taste in fashion. The cultivated personality of an opera singer was thus also reflected in her approach to theatrical costumes and formal attire. Her family connection to Liběna Rochová, combined with her desire for quality and inherent elegance, led her to become a client of this designer after returning to the Czech Republic. The preserved garments reflect her distinctive style, often linked to the “stage role” for which the outfits were created, as well as her maturity, which frequently led to the choice of comfortable materials such as silk and wool knits.

Keywords: Soňa Červená, opera, costume, fashion, style, materials, jersey

Kontakt: PhDr. Miroslava Burianová, Národní muzeum, Václavské náměstí 68, Praha 1, 110 00, mira.burianova@nm.cz.

ORCID: ID 0000-0002-0761-5425.

ÚVOD

Kdo by neznal Soňu Červenou? I ti, kteří nepatří k milovníkům klasické hudby, ji zaznamenali ve filmu *Pupendo*,¹ ve kterém si zahrála německou kunsthistoričku Frau König. Avšak tato vášnivá interpretku hudby 20. století, milovnice Janáčka,

1 *Pupendo*, režie Jan Hřebejk, 2003.

OHLÉDNUTÍ ZA ŽIVOTNÍM DÍLEM JANA T. STRÝČKA

Kamila Valoušková, Olga Méhešová

Muzeum regionu Valašsko

Na podzim roku 2023 vstoupila do uměleckého nebe výrazná osobnost české textilní tvorby, akademický malíř Jan Timotej Strýček (Jindřichův Hradec 2. 12. 1949 – 21. 10. 2023 Valašské Meziříčí). Absolvent textilního výtvarnictví na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze zasvětil svůj profesní život gobelínové manufaktuře ve Valašském Meziříčí. Spojil s ní 40 let tvůrčí práce, zasloužil se o znovuoživení její činnosti a současnému umění tapiserie vydobyl uměleckou i společenskou prestiž. Zabýval se problematikou tektoniky tkané tapiserie, restaurováním gobelínů (působil i jako soudní znalec v tomto oboru), věnoval se převodu – transkripci – výtvarné předlohy do textilní realizace a pochopitelně i vlastní tvorbě. Podle jeho osobních návrhů bylo realizováno přes 170 tapiserií, sedm opon a téměř 200 koberců.¹

Muzeum regionu Valašsko ve spolupráci s Moravskou gobelínovou manufakturou připravilo v termínu 12. 12. 2024 – 23. 3. 2025 v Muzejním a galerijním centru ve Valašském Meziříčí retrospektivní výstavu, nazvanou Jan T. Strýček: *Setkání*. Název výstavy odkazoval jak na možnost pomyslného setkání s osobností autora prostřednictvím jeho díla, tak na konkrétní vystavené dílo – poslední gobelín, k němuž Jan T. Strýček zpracovával dílenskou předlohu. V pěti sálech zámku Žerotínů bylo umělcovo životní

dílo shrnuto do celků představujících stěžejní témata jeho tvorby.

Obr. 1. Jan T. Strýček. Foto: M. Navrátilová, 2023.

1 Soupis díla Jana T. Strýčka do roku 2017 viz LEHMANNOVÁ, Martina – MEHEŠOVÁ, Olga – ŠOPÁK, Pavel a VALOUŠKOVÁ, Kamila. *Dílo a jeho předobraz: 120 let Moravské gobelínové manufaktury*. Valašské Meziříčí: Moravská gobelínová manufaktura, spol. s r.o., [2017], s. 269–271, 285, 294–303.

MARIE SEDLÁČKOVÁ – SERBOUSKOVÁ, OSOBNOST ČESKÉHO KRAJKÁŘSTVÍ

Martina Rejzlová, Markéta Fabiánková

Muzeum krajky Vamberk a Vysoká škola chemicko-technologická v Praze

SHRNUTÍ ŽIVOTNÍHO DÍLA MARIE SEDLÁČKOVÉ-SERBOUSKOVÉ

V roce 2025 oslavilo Muzeum krajky ve Vamberku 130 výročí narození významné krajkářky a výtvarnice Marie Sedláčkové-Serbouskové, která patří mezi hlavní zakladatelky české moderní paličkované krajky. K tomuto výročí připravilo výstavu, kde představilo ji i jejího manžela Vojtu Sedláčka (nar.-zemř.). Pro dějiny textilní tvorby je však významná pouze Marie. Narodila se 29. června 1895 v obci Javornice, blízko Vamberka. Při studiu na královéhradeckém lyceu v letech 1910–1912 se věnovala kresbě a výtvarným návrhům, navštěvovala kurz dekorativního kreslení vedený Eliškou Mikánovou-Urbanovou. Její plány na další studium překazila první světová válka. Od roku 1916 se účastnila řady výstav, kde zaznamenala úspěch s dětskými hračkami a vyšívánými přehozy. Její první samostatná výstava byla uspořádána v Brně roku 1919, kde se naplno přiklonila k tvorbě paličkované krajky. Přestože specifikem lidového krajkářství jejího rodného kraje byly mnohopárové krajky, zvolila Marie Serbousková pro svoji tvorbu zcela jiný druh – krajkou páskovou. Na zhotovení jejích návrhů bylo zřídka potřeba více jak třicet párů paliček.

Po vzniku Československé republiky v roce 1918 se otevřely nové možnosti studia krajek. Pražská vláda podporovala integraci Slovenska do nově vzniklého státu, a Marii Serbouskové se tak naskytla příležitost poznat pro ni do té doby zcela neznámou zemi. V letech 1920–1921 pod-

nikla celkem čtyři studijní cesty po Slovensku, kde dokumentovala domácí lidové krajky v jejich původním prostředí. V průběhu těchto cest provedla podrobný průzkum ve všech župách tehdejšího Slovenska. Shromáždila velmi cenný materiál – krajky, výšivky, oděvní součástky a paličky. Krajky a předměty, které nemohla získat, nahradila kresbami. Tato zkušenost se slovenskou krajkou, především její barevnost, měly významný vliv na její pozdější tvorbu.

Rok 1925 se stal významným mezníkem v životě Marie. Na Mezinárodní výstavě dekorativních umění v Paříži získala její kolekce krajek zlatou medaili a čestný diplom. Získala také první významné zakázky, např. pro rodinu Bartoňů z Dobenína na zámek v Novém Městě nad Metují. Koncem roku se také provdala, a to za uznávaného malíře Vojtěcha Sedláčka, jehož jméno přijala a od té doby se již psala jako Marie Sedláčková-Serbousková.

Progresivita jejího díla byla na přelomu 20. a 30. let ceněna, uznávána a publikována jako vrcholně kvalitní součást užitého umění pro životní styl moderní společnosti. Mezi její zakazníky patřily rodiny obou meziválečných československých prezidentů, rodina obuvnického magnáta Bati a řada významných průmyslníků té doby. Třicátá léta jí přinesla spolupráci se Svazem československého díla, Artělem, sdružením YWCA či ÚP závody. V roce 1934 navázala kooperaci s módním salónem Hany Podolské

Marie Sedláčková-Serbousková se věnovala ve své krajkářské tvorbě především textilu pro sto-

PUBLIKACE TRADIČNÍ ÚPRAVA HLAVY. ÚVAZY TIŠTĚNÝCH ŠÁTKŮ NA HANÉ

Veronika Hrbáčková

Muzeum a galerie v Prostějově

V roce 2014 vydal Národní ústav lidové kultury ve Strážnici publikaci *Tradiční úprava hlavy. Úvazy tištěných šátků na Moravě* dokumentující více než čtyři desítky úvazů šátků. Tento počín se stal pro Regionální pracoviště pro tradiční lidovou kulturu při Vlastivědném muzeu v Olomouci (dále jako TLK) podnětem k podrobnějšímu zmapování hanáckého regionu. Dá se říci, že bylo načase, protože zásadní publikace ke krojovému odívání autora J. R. Bečáka *Lidové umění na Hané* vyšla v roce 1941, tj. před více jak osmdesáti lety.

V poslední době se úvazům šátků věnovala především po praktické stránce Bronislava Millá z Velké Bystřice, která spolu s etnologkou Markétou Hnilicovou napsala návodnou knihu k oblékání a užívání kroje pod názvem *Hanácký lidový oděv* (2021). Záměrem pracoviště TLK při Vlastivědném muzeu v Olomouci byla dokumentace současných úvazů v zeměpisných oblastech Hané (olomoucko-litovelsko, přerovsko, prostějovsko-tovačovsko, kojetínsko, kroměřížsko, Lipenské Záhoří a Horní Haná) a jejich konfrontace s tradičními úvazy popsány J. R. Bečákem. Díky pečlivé dokumentaci pak vznikla kniha *Tradiční úprava hlavy. Úvazy tištěných šátků na Hané* (2024) autorem Veroniky Hrbáčkové a Lucie Svobodové.

Na počátku však byl průzkum terénu. Prostřednictvím kontaktů na folklórní soubory se podařilo navázat spolupráci s deseti vazačkami, které jsou dosud aktivní a které byly ochotné se výzkumu účastnit. Úvazy z lokalit Bludov, Doloplazy, Chropyně, Kojetín, Kralice na Hané,

Prostějov, Přerov, Troubky nad Bečvou, Velká Bystřice a Velký Týnec byly filmovány během října 2021 v Hanáckém muzeu v Příkazech a zároveň zde byla pořízena fotografická dokumentace modelek v úvazech. Garantka projektu Veronika Hrbáčková následně po konzultacích s jednotlivými vazačkami tyto postupy úvazů podrobně zaznamenala. Zajímavé bylo zjištění

KONFERENCE TEXTIL V MUZEU. TRANSPARENTNÍ A ELASTICKÝ TEXTIL POHLEDEM DĚJIN MÓDY, TECHNOLOGIE A KONZERVÁTORSKÉ PRAXE

Petra Mertová

Moravské zemské muzeum

Ve dnech 11.–12. června 2025 se uskutečnila konference Textil v muzeu. Na její přípravě se podílel Etnografický ústav Moravského zemského muzea, Pracovní skupina Textil a usně při Komisi konzervátorů-restaurátorů AMG ČR a Muzeum AŠ. Konferenci hostil Dietrichstein-ský palác na Zelném trhu v Brně, který je ve správě Moravského zemského muzea. Letošní 21. ročník byl opatřen podtitulem Transparentní a elastický textil pohledem dějin módy, technologie a konzervátorské praxe. Téma konference oslovilo sedmnáct přednášejících, kteří do programu konference přihlásili celkem patnáct přednášek. Další přednášející referovali o dění v oboru ve čtyřech přednáškách. Dvoudenní setkání odborníků mělo za cíl zmapovat dva specifické okruhy textilií, jejichž dominantními vlastnostmi je transparentnost a elasticita. Ne vždy lze oba pojmy použít pro popis jednoho výrobku, proto pořadatelé očekávali, že budou pojednány zvlášť či souhrnně v jednotlivých příspěvcích. Nakolik se zdání podařilo splnit, zhodnotilo téměř devadesát účastníků přítomných na místě.

Během slavnostního zahájení přivítal účastníky konference na půdě MZM ředitel Historického muzea Marek Junek. Dále zazněly zdravice ze strany Jindřišky Drozenové za Pracovní skupinu Textil a usně při Komisi konzervátorů-restaurátorů AMG ČR a Víta Pokorného, ředitele Muzea AŠ. Cíl konference na úvod zrekapitulovala Petra Mertová, jako hlavní organizátor konference. Následovaly tři přednáškové bloky, které již obsahovaly odborné

přednášky seřazené dle avizované koncepce konference.

V první bloku byly zařazeny čtyři přednášky. Sylvie Odstrčilová v referátu s názvem **Soubor**

Obr. 1. Zahájení konference M. Junkem, ředitelem Historického muzea MZM, a P. Mertovou, hlavní organizátorkou konference. Foto: K. Macháčková, 2025.

PRACOVNÍ SKUPINA TEXTIL A USNĚ

Jindřiška Drozenová

Pracovní skupina textil a usně při Komisi konzervátorů-restaurátorů AMG

Dalo by se říci, že rok 2024 byl zlomový pro všechny odborné pracovníky zabývající se ve sféře muzeí, galerií, památkové péče a ochrany kulturních památek textilem, usněmi a příbuznými materiály – přestože změny probíhaly spíše nenápadně a pozvolna. Změny se dotkly také **Pracovní skupiny textil**, která byla založena v roce 2008 z iniciativy pražské sekce Komise konzervátorů-restaurátorů Asociace muzeí a galerií (Komise KR). Skupina si od počátku kladla za cíl povznést obor restaurování textilií na vyšší odbornou úroveň, podpořit komunikaci mezi konzervátory, restaurátory a dalšími odborníky v muzejní sféře, sdílet nové vědecké poznatky a trendy a uplatňovat je v praxi i ve vzdělávání.

Skupina dlouhodobě sdružuje odborné muzejní konzervátorky-restaurátorky, soukromé restaurátory, archeology, etnografy, historiky, pracovníky památkové péče i vysokých škol. Kromě odborných přednášek a komentovaných prohlídek výstav s textilní tematikou zorganizovala v letech 2009–2013 několik zahraničních studijních cest (např. do Švýcarska, Francie, Německa a Rakouska). Cílem těchto cest bylo seznámit účastníky s aktuální praxí v tamních restaurátorských dílnách, navštívit významné muzejní expozice a zajímavé výstavy.

Na začátku roku 2024 se uskutečnilo setkání odborníků věnujících se péči o historické předměty z usní, kůže a kožešin. V návaznosti na jednání s Komisí KR a Pracovní skupinou textil byla dohodnuta užší spolupráce a rozšíření odborného záběru skupiny právě o tyto příbuzné

materiály, které se s textiliemi často vyskytují ve vzájemné kombinaci a sdílejí obdobné problémy při ošetření a uchovávání. Výsledkem bylo rozhodnutí o přejmenování na **Pracovní skupinu textil a usně**. Změnu schválili řádní členové Komise KR na plenárním zasedání 11. září 2024 ve Vrchlabí, kde byly zároveň potvrzeny i změny ve vedení skupiny.

Členky a členové skupiny se i nadále aktivně zapojují do odborných konferencí s textilní i kožedělnou tematikou. Významnou a tradiční akcí je konference **Textil v muzeu**, jejímž organizátorem bylo do roku 2023 Technické muzeum v Brně. Od jubilejního 20. ročníku v roce 2024 převzalo organizační štafetu **Moravské zemské muzeum**. Tematické zaměření ročníku 2024 – *Obuv a oděvní doplňky z usní v perspektivě dějin módy* – přispělo k přirozenému prohloubení spolupráce mezi odborníky zaměřenými na textil i usně. Konference úspěšně pokračuje i nadále – zatím poslední ročník se konal v roce 2025.

K mezioborovému dialogu přispělo také spojení dvou dříve samostatných konferencí **Obuv v historii** a **Oděv v historii**, pořádaných **Muzeem jihovýchodní Moravy ve Zlíně**. Jejich X. ročník proběhl rovněž v roce 2024.

Rozšíření zaměření skupiny o další materiály přirozeně vedlo i k přijetí nových členů. Věříme, že právě oni přinesou do činnosti skupiny nové impulzy, odborné podněty a perspektivy. Do budoucna zvažujeme možnost zorganizovat – po delší pauze – **novou zahraniční studijní cestu** nebo navázat konkrétní formy **mezinárodní**